

L' ADEU D' UN INCORDI O EL FINAL D' UN SOMNI

A en Xavi Rossell:

Volgut company:

Ha arribat el moment de la meua vida en què se'm fa necessari parar i reflexionar sobre el que he fet, el que estic fent i, sobre tot, el que vull fer d'aquí endavant.

A aquestes altures, el gest altisonant, el mutis teatral o la sortida més o menys airosa, crec que no són necessaris. Me'n vaig cansada i no és cap vergonya dir-ho!!

Cansada de tanta lluita estèril que no ha portat a res, cansada d'injúries i calúmnies, cansada de tanta desconfiança i de tanta baixesa.

Són els mateixos meus, els qui més m'hana-tacat, no entenen perquè ja no crido ni perquè ja no ens barallem, no entenen que en un poble el que cal és treballar tots junts per millorar-lo i que això no vol dir que jo hagi renegat en cap moment de les meves idees.

Tu saps que he tractat d'ajudar-te sempre en bé del poble i sempre en benefici de les classes menys afavorides. Que sempre, per sobre de tot, els meus ideals socialistes han anat per davant, sols que es veu que el que jo entenc per socialisme, és a dir, la solidaritat, la germanor, la llibertat, el respecte mutu, una mà oberta per a tothom, no és el que entenen altres companys i què vols que et digui, ¿si ells ja no confien en mi, jo que represento?

El socialisme no és una persona, és una idea o una doctrina i estic convençuda que, el qui em supleixi, ho farà igual o més bé que jo. I espero que ell no doni la mala imatge que, segons ells, jo dono, i llavors el partit aniria millor.

Durant aquest temps he arribat a sentir per tu i tots els altres companys un veritable apreci i t'asseguro que a nivell per-

sonal l'Ajuntament pot contar amb la meua col.laboració pel que sigui en bé del poble.

He treballat sempre amb molta il.lusió, creia de bona fe que fent quelcom per al poble pagava d'alguna manera l'acolliment que Sant Hilari va donar-me a mi i als meus, si no ho he aconseguit prou ha estat perquè no en sabia més, mai per altres motius.

La decisió que prenc ha estat llargament madurada i és el resultat d'una voluntat de recuperació de mi mateixa i de la meua pròpia identitat; necessito reflexionar lliurement i sense pressions d'interessos concrets per tractar de retrobar la meua llibertat interior.

Són molts anys de lluita i això no es pot oblidar, em trobaràs sempre al costat dels oprimits, dels desvalguts, dels que lluiten per la llibertat i la justícia i, per què no, encara que sigui una utopia, per la pau.

Amb l'esperança d'aconseguir-la tots junts.

Neus COSTA i CANALS

(Regidora de l'Àrea de Sanitat)

Els articles que apareixen en aquesta nova secció, estan seleccionats per la taula de Redacció de TERRA. Els motius pels quals s'escollirà entre les cartes rebudes un article per a aquesta nova secció, es basen, entre d'altres, per la seva transcendència política sia en l'àmbit local o nacional. No obstant, TERRA es manté al marge del contingut d'aquesta nova secció i, en tot cas, serà a través de l'editorial per on manifesti la nostra opinió.

Encetem en aquest número una nova secció destinada a resumir i a informar sobre els "afers" més importants succeïts durant el mes arreu de l'Estat i del món.

-L'oli de pastanaga (colza), curiosament, ha enriquit l'oli d'oliva. Es evident que el govern està prenent serioses mesures econòmiques per a potenciar la producció nacional...

-L'Iran porta un bon ritme i ja no s'estan de res. No només atempten contra la gent de les classes més baixes, sinó que ho fan contra presidents del govern!

-Ordóñez en dimitir, va amenaçar de fer una llei de divorci entre l'Església i l'Estat...

-Comença el nou curs universitari i immenses cues d'estudiants demanant caritat al

carrer per tal de pagar la matrícula...

-A El Salvador, França i Mèjic reconeixen la guerrilla. Els EE.UU només coneixen el seu president ...

-OTAN: per què un referendun? El poble podria dir que no...

-Reagan fou anomenat l'altre dia el president més net i polític del món, doncs ha autoritzat la bomba neta, la de neutrons...